Recunoştinţa orfanului

Această poveste, scrisă la consursul de compuneri din după amiaza zilei de Vineri, 12 Aprilie, a ieşit prin tragere la sorţi să fie publicată.

Intr'un târguşor, trăia un copil orfan de tată şi de mamă. Fiind foarte sărac, nu putea să urmeze la şcoală. Unei învăţatoare din sat i se făcu milă de el; de aceea, îl luă la ea acasă, îl spălă, îl îmbrăcă cu haine frumoase şi-l dete la şcoală. Şcolar harnic şi cu dragoste de învăţătură, termină cele patru clase primare.

Atunci învăţătoarea voi ca el să înveţe o meserie. Fiindcă băiatului îi plăcea strungăria, îl dete la un atelier de strungărie.

In timpul acesta, învăţătoarea se îmbolnăvi şi intră într'un spital. Cum află băiatul despre aceasta, în fiecare seară venea la ea, ca s'o vadă. Gândul îl frământa mereu, ce dar să facă binefăcătoarei sale. După multă trudă, îi veni în minte să facă un trandafir din fier călit, pe care pe urmă să-l picteze. Aşa şi făcu. Când se duse cu el la spital, mare îi fu bucuria, când văzu că învăţătoarea se însănătoşise.

Prinzând şi mai mare dragoste de el, bătrâna învăţătoare îl dete la o şcoală mai înaltă, din care ieşi inginer, cu o leafă destul de mare. Când se căsători şi înjghebă o familie, nu uită pe învăţătoare, ci o chemă zicându-i: „Iţi datorez viaţa mea, căci dacă nu erai dumneata, nici eu nu eram. Se cade să locuieşti la mine în casă, căci mi-ai fost ca o mamă!".

LAZARESCU DUMITRU
cl. II-a Liceul „Cantemir-Vodă"
Loco

PRIMĂVARA

De prin ţări îndepărtate
A venit la noi în zori,
Primăvara cea frumoasă
Cu un coşuleţ de flori.

A venit — cu mândrul soare
Şi ne-a dat la toţi în dar,
Ghiocei şi micşunele,
Boabe de mărgăritar.
A venit — şi'n a ei cale
Trandafirii de prin lunci,
I-au eşit voioşi 'nainte
Ca isvoarele din stânci.
A venit la sân cu doina
Trezind satul adormit,
Cu viersu-i blând şi plin de foc
Cu-al ei dor neţărmurit.
A venit— şi ciobănaşul
Cu-a sa turmă de pe deal,
A pornit iar la păşune,
Cântând vesel din caval.
Primăvară, tu eşti zâna
Dintre toate cea frumoasă,
Ce ne-aduci din casă'n casă
Bucurie 'ntotdeauna.

ION STANESCU-MAX

ZORI DE ZI

...Printre florile grădinii,
Stropii mici de rouă cad...
Un gândac din somn se scoală
Şi-o porneşte pe răsad.
In mişcarea lui înceată,
Printre firele verzui,
A căzut un bob de rouă,
Dintr'o frunză de gutui.
Singur, sgomotul acesta
Turbură tăcerea firii
Şi de-atâta sgomot ...mare,
S'au sculat şi trandafirii...
După dânşii, garofiţa
Şi-a luat rochia-i albă,
Când de-odat' cu macii roşii
S'a trezit frumoasa nalbă.
Printre florile de ghiaţă,
S'a sculat şi o muşcată,
Iar acum, regina nopţii
Doarme singură, uitată...

GEORGESCU M. TEODOR

VISUL OLGUŢEI

„Ştii, mămico, ce-am visat?"
A spus mamei ieri Olguţa.
„Am visat că am plecat,
Sus pe deal cu săniuţa.
„Eram eu, cu păpuşica
Şi cu ursul, moş Martin,
Cu Mircel şi cu Sofica
Şi cu încă un vecin.
Săniuţa era mare,
Incăpeam cu toţi în ea.
Şi fugea aşa de tare,
Tocmai în vale se oprea.
Dar pe când veneam la vale,
Nu ştiu pentru a câta oară,
Dând de-un bolovan în cale,
Săniuţa se răstoarnă.
Poţi ca să ghiceşti, mămico,
Cam ce s'a mai întâmplat?
Imi era aşa de frică,
Dar... din somn m'am deşteptat."

IOAN ŞTEFANESCU

PENTRU ŢARA ROMANEASCA

Sunt străjer şi sunt viteaz
Nu mi-e teamă de duşmani,
Totdeauna fi-voi treaz
Deşi sunt micuţ de ani.

Gata sunt la datorie
Şi când ţara îmi va spune
Voi porni, şi 'n vitejie
Pe duşmani îi voi răpune.

Vom păstra în veşnicie
Ale noastre vechi hotare,
Căci noi toţi, în străjerie,
Vom lupta cu mic, cu mare.

Ne vom apăra, pământul,
Făr 'a sta pe gânduri noi,
Căci ne dete Domnul Sfântul
Inimi, suflet de eroi.

Moartea nu vom şti ce este,
Când în luptă ne-avântăm
Ca şi Feţii din poveste,
Ţara să ne-o apărăm.

Căci nimic nu e mai sfânt
Decât moartea vitejească
Pentru al nostru scump pământ
Pentru Ţara Românească.

D. DIACONESCU-DAEŞTI

SUNT STRAJER

Străjer am fost şi sunt
Pe-al nostru scump pământ,
Pentru care străbunii mei
Au luptat ca nişte smei.

Cu arma la hotare voiu sta
Să-mi apăr ţărişoara mea,
Cum am primit-o o voiu da
Celor ce mă vor urma.

Sunt străjer, străjer voiu fi,
Cât pe lume voiu trăi,
România-i ţara mea,
Cu drag voiu trăi în ea.

GH. PICOŞ, Brăila

MAMA

Eu sunt mică şi nu ştiu
Pe mămica să-mi descriu
Dar pot să vă spun că e minunată
Parcă în raze de aur e scăldată.
Cu mânele-i moi îmi dă ciocolată
Iar eu n'o supăr nici odată
Apoi mă sărută cu o sărutare rară.
Iar eu simt atunci în suflet o „primăvară".

EMILIA ANASTASIU-Bălţi

SUNTEM ROMÂNI...

Suntem Români noi pe vecie,
In noi bat inimi de Români —
La strămoşească noastră glie,
Zadarnic jinduiţi, păgâni!

Căci suntem toţi la datorie,
Cu-o armă'n mână, sub drapel.
Un pas de-aţi face pe-a noastră moşie,
Veţi da de piepturi de oţel!

O ţară avem frumoasă ca o floare,
E visul nostru împlinit!
De strajă stăm cu toţii la hotare
In jurul Regelui iubit.

VICTOR POPESCU-BASARAB

PATRIA

O, Patrie neasemuită,
In care-atâţi au sângerat,
Şi'n care-o biruinţă mare
A dat un Neam neaşteptat,
Ai fost de veacuri, prin furtună,
Supremul nostru adăpost
Şi'n taina dulcilor cuvinte,
Ca tine alta n'a mai fost.
Te-om apăra cu vrednicie
Şi cu credinţă de nespus,
Inalţă fruntea şi priveşte:
Noi suntem gata, steagul sus!...

IORDANESCU I. ALEXANDRU